

Το τραγούδι του ήλιου

/ [Πεμπτούσια](#)

image not found or type unknown

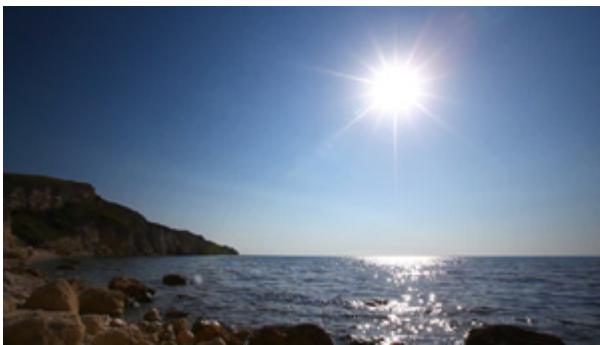
Τέτοιες ζεστές μέρες του καλοκαιριού σαν τη σημερινή, θυμάμαι τη μητέρα μου και τις εκδρομές που κάναμε κάθε Αύγουστο στο χωριό μαζί. Θυμάμαι που στεκόταν μπροστά από τα χωράφια και χάιδευε τα στάχια και ψιθύριζε κοιτώντας τον ήλιο:

Ήλιε μου, έβγα ήλιε μου,

**που κάνεις το χωράφι
να γεμίζει από χρυσάφι.**

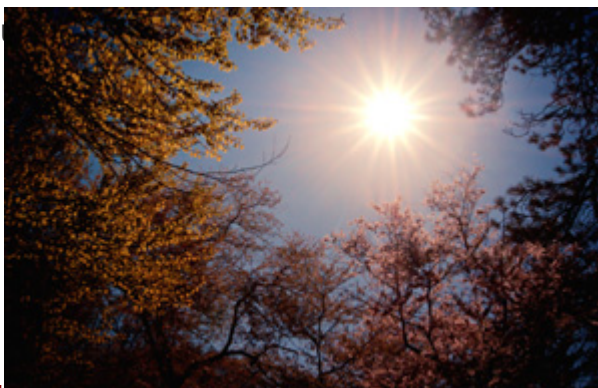
Θυμάμαι όταν πηγαίναμε για μπάνιο στη θάλασσα, που χάζευε τις ηλιαχτίδες και τα παιχνιδίσματά τους με το αλμυρό νερό αλλά και το φως τους που έφτανε μέχρι
έλεγε ένα άλλο μικρό ποιηματάκι:

Δώσε μας ήλιε, ήλιε μου

**το ρόδο και τ' αγκάθι,
φέξε ως του γιαλού τα βάθη.**

Άλλοτε πάλι, πριν το μεσημεριανό φαγητό, πήγαινε βιαστική να φέρει δροσερό νερό από την πηγή που ήταν κοντά στο σπίτι μας. Και φτάνοντας στην πηγή, πάλι είχε τα στιχάκια της έτοιμα.

Το νερό φέξε ήλιε μου,

**να τρέχει και να λάμπει
να μοσκοβολούνε οι κάμποι.**

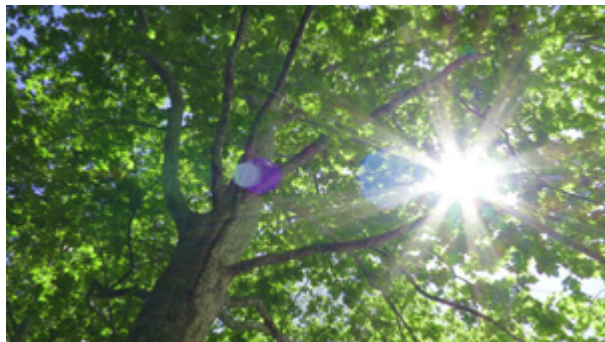
Αλλά και τα απογεύματα που μαζεύαμε βότανα από το βουνό, μέντα, χαμομήλι, ρίγανη, αλλά ακόμα και όταν κόβαμε τα τσαμπιά από το αμπέλι μας, ακόμα και

Στρώσε μας χρυσοήλιε μου,

**της γης με χαμομήλι
δωσ' μας το γλυκό σταφύλι.**

Όμως, οι πιο όμορφες στιγμές του καλοκαιριού, οι πιο έντονές μου αναμνήσεις είναι συνδεδεμένες με την πλατεία του χωριού, όπου έπαιζα ατέλειωτες ώρες με τα άλλα παιδιά, γύρω από τον μεγάλο πλάτανο, εκείνον τον τεράστιο πλάτανο που κανείς δεν ήξερε πόσο χρονών ήταν. Και όταν ο ήλιος βασίλευε και η μητέρα μου ερχόταν να με φωνάξει, πάντα κοιτούσε προς τη δύση, ακουμπώντας κουρασμένη πάνω στον κορμό εκείνου του γερο-πλάτανου και μουρμούριζε:

Τον καρπό ήλιε μου, ήλιε μου,

**το θέρο χάρισέ μας,
σαν το δέντρο ανάστησέ μας!**

Πολλές φορές, τα καλοκαίρια που επισκέπτομαι το χωριό μου, περνάω από την πηγή και ξεδιψάω από το δροσερό νερό της. Κάνω περίπατο στο βουνό και μυρίζω το χαμομήλι και τη ρίγανη. Πηγαίνω στην πλατεία και θαυμάζω ακόμα αυτόν τον πλάτανο, αυτό το τεράστιο δέντρο που χαρίζει τη σκιά του στα παιδιά που παίζουν. Και πάντα, μα πάντα, θυμάμαι και κάποιες φορές σιγοψιθυρίζω κι εγώ τα ποιηματάκια της μητέρας μου κι ευχαριστώ το Θεό για τον ήλιο και τα όμορφα καλοκαίρια των παιδικών μου χρόνων...

Άκουσε το τραγουδάκι του ήλιου.

%tragoudi iliou%

Τραγουδάει η κ.Εύα Γιαντζή

Τώρα άκουσε μόνο τη μουσική. Προσπάθησε να το τραγουδήσεις κι εσύ.

%ilio_sunsonmusic%